

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel,
2.
appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 29 maart 2012 in
zaak nrs. 12/8535 en 12/8534 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 maart 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen en een inreisverbod tegen hem uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, zich onbevoegd verklaard van het tegen het inreisverbod ingestelde beroep kennis te nemen en het beroep voor het overige ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 april 2012, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 april 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

Het hoger beroep van de vreemdeling

2.1. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond.

Het hoger beroep van de minister

3. Bij besluit van 13 maart 2012 heeft de minister de opvolgende asielaanvraag van de vreemdeling afgewezen. Daarbij heeft de minister vastgesteld dat de vreemdeling niet langer rechtmatig in Nederland verblijft, hem opgedragen Nederland onmiddellijk te verlaten en voormeld inreisverbod uitgevaardigd.

3.1. De minister klaagt in de enige grief dat de voorzieningenrechter het tegen het inreisverbod gerichte beroepschrift van de vreemdeling ten onrechte krachtens artikel 6:15, tweede lid, van de Awb ter behandeling als bezwaarschrift aan hem heeft doorgezonden.

3.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3; www.raadvanstate.nl), staat in het geval waarin een inreisverbod is vervat in een besluit betreffende een

verblijfsvergunning en voortvloeit uit het daarin opgenomen terugkeerbesluit, eenzelfde rechtsmiddel open tegen het inreisverbod als tegen het besluit betreffende die verblijfsvergunning. De voorzieningenrechter is ten onrechte van oordeel geweest dat het onderhavige inreisverbod niet voortvloeit uit het in het besluit van 13 maart 2012 opgenomen terugkeerbesluit, omdat reeds eerder jegens de vreemdeling een terugkeerbesluit is uitgevaardigd en hij niet heeft voldaan aan de daarin neergelegde terugkeerverplichting. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 12 april 2012 in zaak nr. 201102602/1/V2; www.raadvanstate.nl), dient een nieuw terugkeerbesluit te worden genomen indien een vreemdeling naar aanleiding van een opvolgende aanvraag opnieuw rechtmatig verblijf heeft verkregen. Uit het voorgaande volgt dat tegen het inreisverbod rechtstreeks beroep openstond.

De grief slaagt.

3.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover de voorzieningenrechter zich daarin onbevoegd heeft verklaard om van het beroep tegen het inreisverbod kennis te nemen. De Afdeling zal de zaak in zoverre met toepassing van artikel 55, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

3.3. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 29 maart 2012, in zaak nr. 12/8534, voor zover de voorzieningenrechter zich hierin onbevoegd heeft verklaard om van het beroep tegen het inreisverbod van 13 maart 2012 kennis te nemen;
- IV. wijst de zaak in zoverre naar de rechtbank terug;
- V. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken-Westra, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
lid van de enkelvoudige kamer

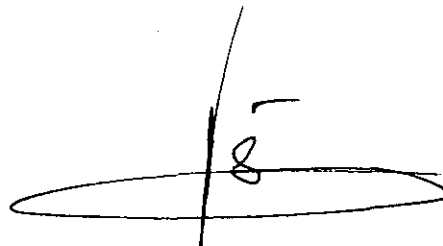
w.g. Vreken-Westra
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 augustus 2012

434-663.

Verzonden: 31 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser